

ת"פ 301/10/21 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד דורון פרנסה, ליאור פרנסה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 301-10-21 מדינת ישראל נ' פרנסה ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ פקד דוד כהן, מתמחה תביעות ירושלים
נגד הנאשמים		1. דורון פרנסה 2. ליאור פרנסה שניהם ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום המתוקן

- נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר, לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק.
- מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי נאשם 1 הוא אביו של נאשם 2. הרקע לאירוע המתואר בכתב האישום התרחש ביום 25.6.2020, בו הקטין ע"מ (**הקרבת**) דקר את נ"פ שהוא בנו של נאשם 1 ואחיו של נאשם 2, ופצע אותו (**האירוע**).
- בלילה שבין 22.9.2021 ו-23.9.2021 בשכונת פסגת זאב בירושלים הסתובב הקרבן סמוך לביתם של הנאשמים. הנאשמים יצאו מביתם ביחד עם נ"פ, כשנאשם 1 מצויד באלה מתקפלת, ונאשם 2 מצויד בסכין, וכך גם נ"פ. הנאשמים ונ"פ המתו ברחוב הסמוך לביתם, ונאשם 1 פנה לחבר של הקרבן שהיה באזור ושאל אותו היכן הקרבן. לאחר מספר רגעים הבחינו הנאשמים ונ"פ בקרבן, והחלו להתקרב לכיוונו. הקרבן הוציא מכיסו מיכל של גז מדמיע והחל לרסס. הנאשם ונ"פ החלו לרוץ לכיוונו של הקרבן, והאחרון ברח מפניהם, תוך שהוא מרסס בגז מדמיע כשהם בעקבותיו. בשלב מסוים, הנאשמים ונ"פ תפסו את הקרבן והחלו להכותו באגרופים ובבעיטות בכל חלקי גופו. נאשם 1 הכה את הקרבן באלה עד שזו נשברה. נ"פ ו/או הנאשם דקרו את הקרבן באמצעות הסכינים בהם הצטיידו, ברגל שמאל, בשוק ימין ובעורף מצד ימין. לאחר מכן ברחו הנאשמים ונ"פ מהמקום. הקרבן קם והחל ללכת מהמקום, אך לאחר מספר מטרים נפל לקרקע, ופונה מהמקום באמבולנס, כשסכין נעוצה ברגלו הימנית באזור הירך. בבית החולים קיבל הקרבן טיפול הכולל תפירה וחבישה של פצעי הדקירה וכן שלוש מנות דם.

מהלך הדין

4. הנאשמים נעצרו ביום 23.9.2021 ושחררו בהחלטת בית המשפט המחוזי ביום 7.10.2021 (עמ"ת 9735-10-21) למעצר בית מלא, בו שהו עד ליום 4.1.2022, ומאז התנאים הוקלו מעת לעת.

תסקיר שירות המבחן

5. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 20, שסיים את לימודיו בתיכון מקצועי ללא תעודת בגרות אך עם תעודת מקצוע בתחום מכונאות הרכב. כיום הוא עובד. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, השני מבין ארבעה אחים ואחיות. לנאשם אין עבר פלילי ולצד הסבריו לרקע למעשים ולסכסוך עם הקרבן, אשר פגע באחיו הקטן וממשיך לדבריו לאיים על המשפחה, קיבל הנאשם אחריות מלאה למעשים, הבין שהיה עליו לפעול אחרת והביע חרטה עליהם. הנאשם חווה באופן קשה ומרתיע את מעצרו ואת שחרורו למעצר בית, ולאורך כל תקופת היותו בתנאי שחרור לא הפר אותם. בנוסף שולב תחת צו פיקוח מעצרים בקבוצה טיפולית שנועדה לאפשר את גיוסם לצבא של נערים ובגירים צעירים בעלי רישום פלילי. הנאשם שיתף פעולה והיה פעיל מרכזי בקבוצה. שירות המבחן התרשם מצעיר חרוץ, בעל שאיפות נורמטיביות, ללא דפוסי חשיבה עברייניים, שאישיותו טרם התגבשה, ואשר חדור נאמנות למשפחתו. השירות המליץ להטיל על הנאשם של"ץ בהיקף 240 שעות לביצוע במינהל הקהילתי בפסגת זאב, וכן המליץ על ביטול הרשעתו נוכח רצונו להתגייס לשירות צבאי משמעותי במג"ב, המהווה כשלעצמו, מסלול שיבטיח את המשך שיקומו.

חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות

6. הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות במרכז למורשת מלחמת ששת הימים בגבעת התחמושת החל מיום 7.3.2023.

ראיות וטענות לעונש

7. במסגרת הראיות לעונש שמעתי את עדותו של העו"ס מר דביר סייג, המלווה את הנאשם בחודשים האחרונים במסגרת הקבוצה הטיפולית ובמסגרת טיפול פרטני. מר סייג סיפר על אודות כשרת הדרך החיובית שעבר הנאשם, ועל תהליך התבגרותו ושיאיו לעתיד. שמעתי כיצד מערכת הרווחה מוכנה לשלב ידיים עם גורמי הצבא, על-מנת לקדם את גיוסו של הנאשם לשירות משמעותי בצבא נוכח רצונו זה.

8. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם עונש של שישה חודשי עבודות שירות וענישה נלווית תוך הותרת ההרשעה על כנה. המאשימה עתרה לחריגה ממתחם שבין 10 ל-20 חודשי מאסר נוכח מכלול הנסיבות והדרך השיקומית שעבר הנאשם. מאידך, הסניגור טען כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הנזק שייגרם לו אם תיוותר ההרשעה על כנה, והפוטנציאל הגלום בו לתרום לחברה מיכולותיו.

קביעת מתחם הענישה

9. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות

ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

10. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם, שלום גופו ונפשו, ביטחון הפרט והציבור. מידת הפגיעה בערכים המוגנים ניכרת.

11. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: ברקע הדברים יש לזכור את חלקו של הקרבן בפגיעה הקשה באחיו הצעיר של הנאשם, ואת טענות הנאשם (גם כיום) לאיומים מצדו של הקרבן. עם זאת, אין בכך להצדיק את המעשים שבוצעו בצוותא, מתוך תכנון, לכל הפחות ברמה הבסיסית, תוך הצטיידות מבעוד מועד בסכין, ותוך שימוש קשה הן באלימות פיזית גופנית ישירה, והן באמצעות סכינים כלפי הקרבן, באופן שפגע בו באופן ניכר. בנקל יכולה הייתה התוצאה להיות הרת אסון ולקפד את חיי הקרבן. אך בנס הדבר לא התרחש. הנאשם אחראי באופן בלעדי למעשים, וגילו הצעיר, או השפעת אביו עליו (נאשם 1) אין בהם למעט ממידת אחריותו למעשים. מצופה שכל בר-דעת בכל גיל שהוא, יידע להימנע ממעשים קשים שכאלה, ללא קשר לרקע שבשלו בוצעו.

12. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, זו נוטה להחמיר כשהעונשים הממוצעים הם עבודות שירות או מאסר בפועל.

א. רע"פ 4321/09 **ליטבינקו נ' מ"י** (מיום 26.7.2009) - הנאשם תקף שניים על רקע ויכוח כספי, נגח בראשם, השתמש במקל ואיים בסכינים. הוטל עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 4642/22 **אלשיך נ' מ"י** (מיום 10.7.2022) - הנאשם הורשע בתקיפה חבלנית בכך שדרש אדם וגרם לו חבלות ועזב את המקום. אושר מתחם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר ועונש של 10 חודשים.

ג. רע"פ 4963/22 **מנשירוב נ' מ"י** (מיום 21.7.2022) - הנאשם תקף עם אחיו מתלונן שהיה אלים כלפיהם, וגרם לחבלה בדמות פצע דקירה שהצריך תפירה, זאת כשאחז בסכין. משום שהמתלונן לא הועמד לדין ניתן משקל להגנה מן הצדק. אושר מתחם שבין 3 ל-15 חודשי מאסר ועונש של 3 חודשים בעבודות שירות.

13. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 3 ל-12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שהודה במיוחס לו וקיבל אחריות מלאה למעשים. הוא היה עצור כשבועיים מאחורי סורג ובריח, כשמעולם לא נעצר לפני כן בוודאי לתקופה כה ארוכה, ולאורך תקופת שחרורו בתנאים לא הפר תנאים ולא פתח תיקים חדשים. הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, וזה התרשם מאדם חרוץ בעל ערכים חיוביים ושאפה לתרום לחברה ולהתגייס לשירות משמעותי במג"ב. אין ספק, כי שליחתו למאסר או לעבודות שירות, תחסום את אפשרות שירותו הצבאי אליו הוא חותר, והדבר אינו רצוי.

שאלת ביטול הרשעה

15. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד

ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. לטעמי אין כלל מקום לשקול ביטול הרשעה בנסיבות כה חמורות ומסוכנות, משום שהדבר יחטיא את המטרה הגלומה בעקרון ההלימה, הנוגעת, בין היתר, להרתעת היחיד והרבים, ונוגעת גם ובעיקר להטלת עונש המתאים לחומרת העבירה בנסיבותיה. מובן כי הותרת ההרשעה על כנה תגרום לנזק, אך נוכח התנהלותו החיובית של הנאשם במהלך המשפט, קבלת האחריות ושיתוף הפעולה שלו בין היתר בקבוצה הנתמכת ע"י המשטרה וגורמים רשמיים נוספים, אין מקום למנוע ממנו להתגייס לשירות משמעותי לאחר שהוכיח את עצמו לאורך תקופה ארוכה. לפיכך, העתירה לביטול ההרשעה נדחית. התרשמתי מרצון כן של מערכת הרווחה ואף של הצבא, לאפשר גיוס הנאשם לשירות משמעותי, ואני סבור שיש לאפשר זאת. היות ובית המשפט כבול לדין אין מנוס מהתוצאה אליה הגעתי, אלא שקיימות דרכים אחרות להתגבר על סוגית ההרשעה, ואלו פתוחות בפני הנאשם.

המיקום במתחם

16. אלמלא שיקולי שיקום, היה מקום להטיל על הנאשם עונש באמצע המתחם בדמות עבודות שירות. אלא שלטעמי הנאשם נמצא בעיצומו של תהליך שיקומי, שמאסר בעבודות שירות ובוודאי בפועל יקטעו, אם יוטלו עליו. יש חשיבות לנאשם כפרט, ולנו כחברה, כי יתאפשר לו לשרת את הציבור בשירות צבאי משמעותי, שהוא כלשעצמו בעל ערך חינוכי רב. עונש של של"ץ עומד בעקרון ההלימה בנסיבות המקרה, נוכח האיזון שיש לבצע בין חומרת המעשים בנסיבותיהם מחד, לבין מאמצי הנאשם לתקן את דרכיו ואת הנזק שנגרם מאידך. לטעמי, הנאשם, בפעילותו ההתנדבותית ובמסלול הצבאי אליו הוא שואף, מגלה את הפן הערכי החיובי שלו, ויש לעודד ז, כאינטרס משותף לו ולחברה. מעבר לכך, יש לתת משקל לכך שאדם צעיר על סף הבגירות, חווה מעצר ממושך יחסית כחוויה מרתיעה ומשמעותית בה ניתן להסתפק להעברת המסר והמחיר הראוי שיש לשלמו בנסיבות אלה.

גזירת הדין

17. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע לרבות החזקת סכין או אגרופן. העבירות אינן כוללות עבירות כלפי רכוש;
- ב. חודשיים מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים. העבירות אינן כוללות עבירות כלפי רכוש;
- ג. 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ) שיבוצעו במינהל הקהילתי פסגת זאב לא לפני 1.3.2023 בפיקוח שירות המבחן;
- ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום;
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים ולמעט כלפי רכוש במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

בנסיבות התיק, אין מקום לפסוק פיצוי למתלונן שתרם רבות לקרות האירוע.

הנאשם הוזהר כי אי ביצוע צו המבחן וצו השל"ץ עלולים להוביל להפקעתם ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, במעמד הצדדים.